

Litoral românesc
VENIS

Foto: PAVEL TÂNJALĂ

ÎN ÎNTÂMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ȘI A ANIVERSĂRII REPUBLICII



PE ÎNTREG CUPRINSUL ȚĂRII, AMPLU EFORTURI CREATOARE



ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7228

6 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 12 AUGUST 1972

RECORDMENII PRIMULUI SEMESTRU

Și el taie o dată, dar a măsurat de zece ori!

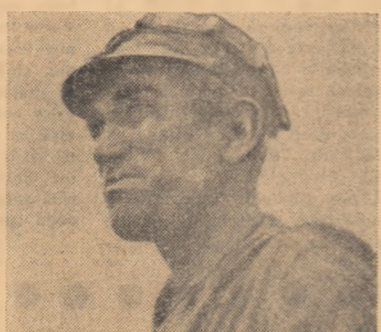
Utecișul Gheorghe Coman a lucrat la mai multe întreprinderi dar numai în secția binală a Complexului de industrializarea lemnelui Piperca, unde-și desfășoară acum activitatea, a reușit să se afirme. Din anonimul l-au scos... banalele uși ce i-au fost încredințate spre execuție.



— Ai o mie metri pătrați de furnir — i-a spus...

Minerul care nu știe ce înseamnă „nu se poate”

La plecare nu l-am mai văzut pe normator. Cât de jovial și guraliv arăta când l-am cunoscut, atât de plouat a plecat dintre noi, profitând de intrarea cuiva în sală. Vreme de o oră încercase să ne convingă că „la Exploatarea minieră Petrita este imposibil să se extragă 9-10 tone de cărbune pe post”. I-am spus că asemenea afirmații



(Continuare în pag. a II-a)

POVESTEA RAPIȚEI

Lăcrămoara a venit pe lume ca o binefacere pentru părinții săi trecuți de prima tinerțe, fiinte deosebit de cunoscute și deosebit de iubite de copiii. L-au zis Lăcrămoara pentru că prea multe lacrimi vărsaseră mama ei, tatăl ei, bunica ei și bunicul ei în momentul când se născuse, înflorindu-le casa. Încă din primii ani ai vieții, Lăcrămoara s-a dovedit un copil foarte palid. A

FOILETON

ION BĂIEȘU

... de palidă, încât semăna cu floarea-soarelui sau cu o rapiță. Chiar așa au și colegii de școală răpiți, ceea ce-i producea destule suferințe sufletești. Mai târziu, când se făcu cu mărioșo-

... ră, clanul familiei se adună în secret și dezbătu căutătorii de copii, propuse bunicul. E suavă și delicată și-i place să se joace cu păpușile, deși are aproape nouăsprezece ani.

(Continuare în pag. a II-a)

COLECTIVUL ÎNTEPRINDERII DE INDUSTRIE LOCALĂ DIN SEES, una din cele mai mari unități de acest fel ale județului Alba, a anunțat îndeplinirea înaintea termenului a planului de producție pe 8 luni. Se estimează că până la finele lunii august se va realiza o producție marcată suplimentară în valoare de peste 3.500.000 lei, iar la producția globală și producția marcată vîndută și încasată prevederile vor fi depășite cu cîte 3.000.000 lei.

DOCHERII DIN PORTURILE DUNARENE TULCEA, MAHMUDIA ȘI ISACŢEA au îndeplinit planul de manipulare a mărfurilor pe 8 luni, înainte de termen cu 22 de zile. Tînărul port fluvial Mahmudia a livrat pînă acum Combinatului siderurgic din Galați 125.000 tone de calcar siderurgic peste prevederile planului pe 8 luni. Colectivul celor trei porturi



În județul Tulcea au înregistrat, totodată, la sfîrșitul primelor 7 luni, un beneficiu suplimentar în valoare de 1.250.000 lei.

REALIZĂRILE DIN PRIMA DECADĂ A ACESTEI LUNI ASIGURĂ ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTULUI AȘUMAT DE COLECTIVUL ÎNTEPRINDERII MECANICE DE UTILAJE DIN MEDGIDIA de a încheia planul lunar în ziua zilei de 23 August. Pînă la această dată au fost produse, suplimentar, piese de schimb în valoare de un milion lei. Continuarea acțiunii de reparație a unor reperi și subansamble la cele opt tipuri de remorci aflate în fabricație, precum și introducerea unor procedee tehnologice moderne la turnătorie și prelucrările mecanice vor aduce anul acesta întreprinderii o economie de aproximativ 500 tone de metal.

REPORTAJUL
„SCINTEIA
TINERETULUI”

NOI, CON- STRUCTORII, SÎNTEM MEREU PIONIERI

Am urcat acum cițica ani dealul Taberei din marginea vestică a Tulcei. Nimic nu se schimbă din pierzavă deceptivă, statuară și aspru. Orașul, e drept, începuse să capete alte proporții, marginile sale migrau într-un ritm tot mai accelerat dincolo de cele „sapte coline”. Era o derivă de liberată, umană și verticală și orizontalelor betonului. Dar dealul Taberei rămăsese așa cum l-au lăsat atâtea generații de tulceeni care și-au perindat copilăria prin gropile și băltoacele sale. Tulcenii au amenajat centrul orașului, au ridicat un mare magazin, un hotel pe malul Dunării, un cinematograful panoramic, o fabrică de conserve de pește, o conștiință a orașului industrial, dar drumul Isacței și dealul Taberei au rămas partea „cealaltă” a orașului.

— Deci, tovarășe Demetriade, sinteți de optsprezece luni tulcean.

— Da, am lăsat în urmă și Galațiul, și Borzeștiul, și Brăila, și Rocinarii, și Piteștiul unde am

PAVEL PERFIL

(Continuare în pag. a II-a)

ABSOLVENTI, LA DATORIE!

HUNEDOARA LE-A SPUS BUN VENIT

Continuăm ancheta noastră cu „Prima zi de producție a specialiștilor”. Acum, la Combinatul siderurgic Hunedoara. În dimineața zilei de 1 august, așa cum scria pe foaia de repartizare, șase tineri ingineri au intrat pe poarta combinatului. Cițiva veniseră cu 2-3 zile mai devreme, fiind nerăbdători să-și înceapă cit mai repede activitatea.

— Am așteptat ani de zile această clipă, ne-a mărturisit inginerul Marin Ghinea, repartizat la blumingul de 1.300 mm. Știu că trebuie să dau cel mai dificil examen al vieții mele, să dovedesc că mă aflu la înălțimea cerințelor care se pun în fața unui specialist.

Marin Ghinea, care este de loc din Brăila, afirmă că a venit la Hunedoara nu numai pentru a-și face stagiatura, ci pentru a se stabili definitiv în cetatea siderurgică de pe malurile Cernei. Încurajat de primirea care i s-a făcut, i-a scris soției, care termină Academia de studii economice, să solicite un post tot în Hunedoara. „Nu vreau să mai plec de aici!”

ALEXANDRU BALGRADEAN

(Continuare în pag. a III-a)

FOTO-ANCHETA NOASTRĂ

Leit-motiv la re-repartizare:
DE-AR FI TOATE
COMUNELE COLEA,
LA MUZEUL SATULUI!



În gară la... minister!

ÎN PAG. III

Risipă de ironii- risipă de eforturi!

CÎND ORGANIZAȚIILE U.T.C. SÎNT ÎN CONTRATIMP,
CĂMINUL CULTURAL RĂMÎNE ÎNCHIS

„Dacă avem nevoie de un „cinematograf” sau un dans, ceva, sau mai știu ce distracție, mergem în București — unde găsim de toate”. Se poate spune că formularea aparține, mărturisită sau nu, oricărui tânăr din Otopeni. Datorită acestei mentalități se explică tot ce urmează să relatăm în rândurile de față.

Cunoscință în ultimii ani o super dezvoltare economică industrială, conectată prin deschiderea aeroportului internațional din vecinătate la un alt ritm de existență, Otopenii traversează un fenomen social tipic transfor-

derne: muncitorii la piese de radio și semiconductori, celeriiști la Grivița, strungarii la „23 August” etc. Cel mai mult! Lucrurile create sau extinse în cîncinul trecut, în acest cîncin. Cîteva au răng și importanță republicană, cu sarcini deosebite de cooperare în economia țării. Deci, panorama meseriilor satului este foarte bogată, de la sudor la electronist, de la strun-

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a V-a)

CENTENAR 1872 - 1972

AVRAM IANCU

de VASILE VETIȘANU

Cine s-ar încumeta să refacă itinerariile sufletești ale acestui „crai al munților”, care a fost Avram Iancu? Și cum ar putea-o face cînd lumea lui se amestecă în vuietul pădurilor moștite, cu răsunătoarea chemare a fluierului său, despicat din fulgere de durere și suferință pentru neamul lui încercat? Itinerariile sufletești ale lui Iancu se învîntăzesc în istoria națiunii, cu care s-a identificat în actul suprem al luptei pentru noi înșine. Iancu e o conștiință a vecurilor noastre, cumplite prin destinul hărăzit de asupritori, dar neasemuit de grăitoare prin cetezanta și rezistența de care ne-am învrednicit. Cuvintele lui au fost hărăzite din țările munților care ne mîngîie în strălucimata lor înaltare invîntăzindu-ne semeția și răbdarea celor apăsați, dar niciodată înfrinți — de la temutul erou dac incoace. Fiu al munților, Iancu a știut să-i apere, cu credință în ai lui, în toți cei mulți, ridicăți de el la cea mai dreaptă dintre lupte. A crezut în destinul nepieritor al acestui neam, de aceea a răstăpănit stăpînitorul de imperiu cu cuvintele: „O mie de ani am fost nebuni că v-am crezut”. Tăria avea să și-o afle în cetele de moși, coborîtorii din văile Arieșului, de la Alud și Huedin, de la Mărișel și Fintinele, încercări de viforele istoriei românești, cu care a împrejmuit pe vecie colțul de țară al Ardealului.

(Continuare în pag. a V-a)

OAMENI, EXPERIENȚĂ, PASIUNE

Cum stăpîniți „mașina timpului”?

O anchetă internațională de CAROL ROMAN

MAGDALENA POPA

Una dintre cele mai renumite artiste, al cărei renume a depășit de mult granițele țării, este Magdalena Popa, prim-balerina a Operei române...

...și balet unde devine prim-balerină. În anul 1959 la Festivalul mondial al ineretului de la Viena a primit medalia de argint a concursului de balet...



etc. Imbinată creația artistică cu muzca obștească, Magdalena Popa desfășoară o susținută activitate în calitate de membră a Comitetului Central al U.T.C. și de secretar al comitetului de partid al Teatrului de operă și balet.

Efortul depășirii cantitative și calitative în care se află cinematografia noastră impune precizarea clară și obiectivă a preocupărilor actuale ale tuturor cineastilor. S-a cerut de la ei nu numai o producție de 25-27 filme pe an, ci și realizări pe măsura realităților și aspirațiilor societății noastre socialiste...

„INDIFERENȚA ȘI RUTINA - INAMICI AI ECHITĂȚII SOCIALISTE”

Dan Pîta autorul filmelor „Viața în roz”, „O după amiază banală”, laureat al premiului „Opera Prima” al asociației cineastilor din R.S.R. pentru coregia la documentarul de lung metraj „Apa ca un bivoli negru”...

MAI MULTE OPERE INSPIRATE DE ȘCOALA MUNCII

Peter Bokor, regizor de film și teatru, laureat al premiului „Opera Prima” pentru coregia la documentarul „Apa ca un bivoli negru” și al premiului revistei „Teatru” pentru regia spectacolului T.V. „Cavalerii tristetii figurii”...

Inspirate din această lume pe care o cunosc foarte bine și al căreia mă consider și acum. Este foarte important deci să mă pot adresa, prin filmele pe care vreau să le fac, tinerilor, ca de egal la egal nu numai în privința vârstei ci și a unui om educat la școala muncii...

UN PROGRAM DE LUCRU A CĂRUI DIMENSIUNE PRINCIPALĂ ESTE LUCIDITATEA

Mireea Verou, regizor de film, realizator al filmelor „Preludiu”, „Cercul”, laureat al premiului „Opera Prima” pentru coregia documentarului „Apa ca un bivoli negru”...

O PROBLEMĂ DE CONȘTIINȚĂ, DE ANGAJARE...

de MAGDALENA POPA

Socotesc că întrebarea pusă — „Cum stăpîniți „mașina timpului” — se înscrie, înainte de toate, în sfera marilor probleme de conștiință umană. Deși s-ar părea că întrebarea se referă strict la lumea obiectivă — cum îți petrec zilele sau mai precis chiar orele vieții — gândesc totuși că ea se referă, cu precădere, la angajarea omului față de sine și de semenii săi de a-și folosi timpul plener în acest moment aparte implicat subiectiv, de conștiință, angajare socială...

Nu poate să-ți fie indiferent cum strănești „mașina timpului” deoarece este vorba, la urma urmelor, de propria-ți biografie, de modul în care zbuciumul orelor de creație și meditație se transformă în acte valorice reale.

De aici, necesitatea înțelegerii antecelor dicționale de a face ca timpul să lucreze pentru tine și de a elimina pe cât posibil irosirea lui, ori de a te afla în discordanță cu acest „preparabile timp” fugitiv.

Nu este suficient doar să izbîndiești într-un anumit moment. Este necesar ca momentul care urmează să aibă fundamentul și continuitatea firească în ceea ce faci azi. Este o conștiință la care au ajuns atât oamenii de știință cît și artiștii de certă valoare, oameni care înțeleg să se dedice colectivității prin intermediul creației lor.

În ceea ce mă privește, studiez zilnic, ore nemuramur. De ce? Dintr-o conștiință a necesității de perfecțiune. Fiecare mișcare, fiecare gest... Neavînd pretenția de a face vreo „descoperire” în artă, constat însă că oricît de bine îți ai însuși estetic o partitură, o fiecare dată, reîntîndu-ți găsesc sensuri și adîncimi noi, nebănuite. Așa este cazul și cu „Giselle”, care mi-a adus la cîm de-al treilea Festival de dans la Paris „Steaua de aur”.

Cîndva am fost întrebată dacă nu am cumva o preferință anume pentru acest rol „noroș” de fapt, sinceră să fiu, încerc ca toate rolurile mele să aibă o soartă „noroșoasă”. Mărturisesc apoi că nu am o preferință deosebită pentru un anumit rol. Preferința înseamnă la mine apropierea cea mai profundă de o operă pe care o socotesc că are corespunzător cel mai bine temperamentului și artei mele interpretative.

Și totuși așa afirmă că am o preferință, dar pentru un anumit gen de roluri. O îndrăgesc mult pe Giselle a lui Adam, trăiesc din plin emoțiile profunde ale Julietei din „Romeo și Julieta” de Prokofiev, o port în inimă și simțind exprimîndu-și simțimintele pe curioasă Sultana din „Iancu Jianu” de Chiriac. Toate cele trei roluri fac parte din genul despre care pomeneam pentru că au o „încălcătură” puternică de stări emotive, de reacții umane, de trăiri intense, și care îmi permit o evoluție interioră și o complexitate. Dacă rolul are o desfășurare dramatică pe care trebuie să o trăiesc și să o redau prin intermediul artei baletului, atunci „materialul uman” mă cuprînde, mă captează, mă predispoaze la muncă și creație. Cu cît solicitarea este mai mare, cu cît obligațiile de ordin tehnic sînt mai ample, cu atît mă simt mai angajată față de rol, cu atît îl prefer mai mult.

În turneele pe care le-am făcut în străinătate am cunoscut balerini care prin arta lor interpretativă m-au cîștigat printre admiratorilor lor. Vă mărturisesc că m-am gîndit să-mi desfășorarea dramatică pe care trebuie să o trăiesc și să o redau prin intermediul artei baletului, atunci „materialul uman” mă cuprînde, mă captează, mă predispoaze la muncă și creație. Cu cît solicitarea este mai mare, cu cît obligațiile de ordin tehnic sînt mai ample, cu atît mă simt mai angajată față de rol, cu atît îl prefer mai mult.

O dată cu trecerea anilor am deprins să apreciez, deopotrivă, baletul clasic cît și cel modern, pe care am avut bucuria să o excludă punct de vedere comun asupra terminologiei

și sistem implicații totuși laolaltă, îndiferență de locul nostru de muncă, în realizarea unei mărețe aspirații: „Trebuie să acționăm pentru a face un om cu cunoștințe multilaterale, să înțeleagă, să interpreteze și să folosească just legile obiective ale dezvoltării sociale în fiecare etapă a evoluției societății, să acționeze cu fermitate pentru transformarea revoluționară a lumii. Făcînd un asemenea om, înarmînd astfel poporul, putem fi siguri de înfapturarea cu succes a marelui program elaborat de partid, putem avea garanția că poporul român va face comunismul, că națiunea noastră va avea un viitor glorios”.

Răspunzînd ca regizor acestui înalt program vreau să realizez la televiziune un spectacol de teatru „Patru palme” și să adăptez tot pentru micul ecran piesa anticolonialistă a lui Peter Weiss „Cîntecul fantozelii luterane”. „Patru palme” este un scenariu propriu care pornește de la ideea că ceea ce este adevărat și eroic nu trebuie pomdat, ci arătat în lumina puternică a adevărului, a sensului său major. Trăim într-o epocă și într-o societate unde eroicul nu mai este demul o stare de excepție, el devenind cotidian. Este o stare de spirit tinzînd să devină normală. Cum cred că a pomada acest eroism, ca și a-l îngrai sau a-l ignora înseamnă a te nega ca artist, nu-mi doresc să aduc în spectacolele mele responsabilul entuziasm partinic în care trăim cu toții.

„EROISMUL COTIDIAN - O STARE DE SPIRIT NORMALA”

Alexandru Tatos, regizor de teatru și televiziune laureat al premiului revistei „Teatru” pe anul 1971 pentru regia spectacolului T.V. „Nebunia lui Pantalone”.

— Mai mult decît un stimulent, lucrările Conferinței Naționale a partidului, ampla cultivare-program a secretarului



La zeștoare

Pentru cei ce scriu, cea mai frumoasă carte din lume este, neîndoind-ne, aceea încă necunoscută. Fără creația aceasta — care, conștința adevărată s-or mai lăsa spînzura de vrojloșerie abis al sticlei de corneolă și de penita oricare, semîndu-se cu un virif de săgeată? Numoi gîndul că niciodată graul oamenilor nu va fi cunoscut imlădieri ca aceeași visale de tine, că nicînd o altă ogîndă o vieții nu va fi reflectat imagini ca aceea pe care tu le presimți vag, te poate împinge să te dăruie literaturii. Este o imensă cîndoare artistică, o nesfîrșit noivitate susceptibilă de multe ironii, dar fără de care nici măcar o pagină nouă nu s-or mai adăuga celor de multă vreme semnate de altele și altele piscuri ale omenirii, ale omenescului.

Realitatea - atotprezenta, pluridimensională, ineputabilă realitate — invită la realism. Termenul înșiși complex, cu multiple sensuri pe care critica nu a sfîrșit să le lumineze în intercondiționarea lor reciprocă.

Pînă și ochiul cel mai superficial înregistrează o parte din realitate. Bineînțeles, autorul care, înzestrat cu un asemenea vîz deficițar, nu reușește să cuprîndă decît strîlucit cel mai exterior al vieții, întreprinde o operă nămolimtoare „în cul-de-sac” realismului și imedial, cel al primelor aparate. De obia plonjon în adîncime, desfoliere teptată a adevărului, for-

CE LUCRAȚI, CUM LUCRAȚI acum din perspectiva ideilor cuprinse în documentele CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI?

certă că ne aflăm într-un moment istoric fără precedent. Mă simt angrenat cu toată ființa mea în acest program de lucru al întregii țări considerîndu-l în același timp un program personal la care trebuie să răspund cu convingerea că viitorul a și început.

PRO ȘI CONTRA ȘI LITERATURĂ LA PRIMA VEDERE

„Emissiunea pentru tineret „Romantic club” ne-a oferit marți, 7 august, un soi de divertisment cultural-muzical-nautic găzduit, în continuare, la baza sportivă studențească-Tei. Tema, așa în mare, am înțeles că e apa. Apa... și sporturile nautice. Temă, firește, „vastă” care a permis realizatorilor să răstoarne în același recipient pelicle de arhivă (în care am putut admira eterea accidente ale unor bărci cu motor splendide filmate, undeva în niște țări exotice), câteva fabule „nautice”, cam sărăcuțe, re-citate cu „aplombul” caracteristic serbărilor școlare, eteva concursuri sportive (încecarea forței în jocul „ori noi pe ponton, ori voi în apă”, etalarea calităților de inotator în concursul de cîinci sticle de bere pe fundul lacului), eteva concursuri cu iz cultural, totul, se înțelege, bine împănat cu cîntece de muzică ușoară. Mă concurșur constata, de pildă, în alcătuirea din cuburi de către studenți a figurilor desenate — fragmentar — pe fațetele lor. A cîștigat, — cum era și firesc, ne sugerează comentatorul emisiunii — un student de la poli-tehnică, cunosător al teoriei probabilității, care a alcătuit într-un timp record un ma-

trifigurat este unul dintre puținele lucruri care nu încap în formule și, dacă este înghesuit cu de-a sila în vreuna, o presează dinîndru pînă ce o sparge în bucăți.

Tot ce putem spune este că la o talent de mare autenticitate, noi, cititorii, nu mai simțim că fiecare scenă evocată, fiecare idee lansată a fost obținută prin deșoșuri succesive, răbdătoare, strălucitoare ca obiectele, deșoșuri dintr-un mate-

Exigențe literare

de ȘTEFAN IUREȘ

prînse și consemnate cu sorți de reușită durabilă numai prin mișcarea universului sufletesc al artistului, cu aceeași vitează și neapărât în aceeași direcție cu cele dintîi. Să compărăm cum arată, înregistrat pe două pelicle diferite, galopul unor antilope, filmat într-un caz de pe un stativ fix, în alt caz de pe o platformă mobilă ganînd paralele cu suplele locuitorii ale savanei. În schimbul jertfirii unor condiții unora prea apreciate, cea de a doua variantă oferă impresia acută și fascinantă a adevărului vieții.

Îată de ce poezia de altitudine, bunăoară, poezia militanță pe care o reclamă actuale e-

...și balet unde devine prim-balerină. În anul 1959 la Festivalul mondial al ineretului de la Viena a primit medalia de argint a concursului de balet... etc. Imbinată creația artistică cu muzca obștească, Magdalena Popa desfășoară o susținută activitate în calitate de membră a Comitetului Central al U.T.C. și de secretar al comitetului de partid al Teatrului de operă și balet.

ACTIONI CONCRETE INIȚIATIVE MOBILIZATOARE

Organizându-și întreaga muncă în lumina importanțelor obiective ale programului adoptat de înaltul forum al comunistilor, organele și organizațiile U.T.C. au trecut în aceste zile la intensificarea activității lor politico-educative și organizatorice, cu documentele Conferinței Naționale a partidului pe masa de lucru, consacrandu-se cu energie studierii acestora, aplicării lor prin noi acțiuni concrete și inițiative mobilizatoare.

Publicăm astăzi alte relații din bogata agendă de preocupări a unor comitete și organizații U.T.C., despre activități ce vizează creșterea contribuției tinerilor la împlinirea programului elaborat de partid, prezența mai activă, dinamică, a fiecărei organizații în munca și viața tineretului.

COMPETIȚIA TINERILOR INOVATORI

La Uzina de piese auto se generalizează în rândul tuturor tinerilor experiența profesională a celor mai buni uteciști, în cadrul unei acțiuni de largă participare — „Fiecare utilaj, fiecare minut folosit cu eficiență maximă”. Ecourile sale în întreg municipiul urmează să apară firesc, ca urmare a organizării unui schimb de experiență în organizația care a lansat acțiunea, prin participarea reprezentanților organizațiilor U.T.C. din principalele întreprinderi ale orașului Sibiu.

Uteciștii de la Uzina „Balanta” și-au propus ca obiectiv al acestei perioade să realizeze un produs nou — de la proiectarea la construcție — răspunzând astfel unei mari cerințe a pieței pentru acest tip de cîntar. În majoritatea întreprinderilor organizăm „Procesul milimetrilor”, cu sprijinul clubului municipal. În toate organizațiile U.T.C. din întreprinderile municipale se desfășoară concursul „Cel mai îngrijit utilaj, cea mai îngrijită mașină”. Concomitent cu cei 120 inovatori sînt în continuare integrați concursului anual de inovații ale tineretului, fiind pregătite și o expoziție a celor mai importante inovații realizate de tineri. Unul din cele mai bune rezultate este bilanțul, care consemnează realizările în domeniul economic realizate prin introducerea inovațiilor realizate în acest an de tinerii sibieni, sîntem pregătiti să-l adăugăm noi valori, în împlinirea zilei de 23 August.

Am mai amintit că am trecut în întreg municipiul la realizarea, pe bază de grafic, a unei suite de întîlniri și expunerii, răspunsuri la întrebări, la care sînt invitați în mijlocul tinerilor, în întreprinderi sau la casa de cultură a tineretului, participanți la Conferința Națională a partidului.

ILARIE MUNTEANU
prim-secretar
al Comitetului municipal Sibiu
al U.T.C.

NOI VALENȚE EDUCATIVE SARCINII DE ORGANIZAȚIE

Vizăm dezvoltarea capacității de acțiune politico-organizatorică la nivelul fiecărei organizații, prin fiecare utecișt, prin întărirea vieții interne de organizație. Este un proces în desfășurare, cu obiective realizate sau în realizare în întreaga perioadă mai recentă, ca urmare a eforturilor întreprinse pe baza concluziilor și direcționării planare C.C. al U.T.C. din 2-3 decembrie anul trecut. Am realizat unele îmbunătățiri substanțiale în organizarea muncii și controlul îndeplinirii sarcinilor. În acest cadru de muncă, al intensificării activității pe toate planurile ne pregătim în vederea așteptatelor care se vor desfășura în septembrie. Fiecare organizație are actualizat „la zi” programul de activități, secretarii folosesc în mod curent caietul de sarcini. De asemenea, pe măsura importanței referirilor cuprinse în raportul tovarășului Nicolae Ceaușescu cu Conferința Națională, cu privire la pregătirea celor mai buni tineri în vederea primirii în partid, am trecut la intensificarea acțiunilor educative consacrate acestui scop. În prezent, în fiecare organizație 2-3 tineri fruntași în muncă și model de comportare sînt recomandați, pe baza discuțiilor din adunarea generală a uteciștilor, pentru a fi primiți în rândurile comunistilor. Perioadic, cei mai

buni dintre aceștia urmează să fie selectați și propuși discuției adunărilor organizațiilor de partid.

VASILE ȘTEFANESCU
secretarul comitetului U.T.C.
Combinatul de celuloză
și hîrtie — Căldrăși

REPER DE LUCRU PENTRU TINERII NAVALIȘTI — CALITATEA PRODUSELOR

Dintre principalele activități ale acestei perioade, dorim să remarcăm preocuparea comitetului U.T.C. al șantierului de a extinde experiența sudorilor din „brigada tineretului”. În semestrul trecut, membrii acesteia și-au îndeplinit și depășit planul de producție, nu s-au semnalat abateri de la disciplina muncii sau în comportarea tinerilor în timpul serviciului și în afara programului de lucru, în societate. În curînd, vor lua ființă alte asemenea brigăzi model, la „lăcătușerie”, „cazangerie”, „mecanică”.

Am trecut la organizarea în toate sectoarele de producție a concursurilor „Cine știe mesele răspunde” și a unor întîlniri între tineri și reprezentanții conducerii tehnico-administrative, pe tema „Calitatea produselor — factor important în realizarea planului”.

Am pornit de la premisa că în primul rînd studiul individual al fiecărui activist, și celorlalți membri ai comitetului județean este în măsură să coreleze cerințele izvorite din recente documente de partid cu terenul specific de lucru și realitățile organizațiilor U.T.C. din

județ, în rezolvarea celor mai stringente probleme.

S-au constituit brigăzi operative ale tineretului pentru împlinirea sarcinilor și asigurarea aprovizionării ritmice cu materii prime, în toate schimburile.

Zilele trecute, ne-am luat răspunderea constituirii unui nou șantier al tineretului la construcția unui cîmin de 210 locuri, în cadrul întreprinderii județene de construcții montaj, pentru a fi dat în folosință cu o lună mai devreme, la 1 decembrie 1972. O dată cu deschiderea finanțării la un al doilea cîmin, pentru tinerii de la Fabrica de matrite și unele achizițoare, vom dezvolta această importantă acțiune de muncă patriotică, iar în viitor, probabil, și la cîminul pentru Fabrica de confecții, după aprobarea proiectului de construcție.

O dată cu încheierea campaniei de vară, am programat constituirea de lucru pe categorii de tineri, cu mecanizatorii, cu tinerii din I.A.S. și cooperative, pe zone teritoriale. Cu elevii care în vacanță lucrează în unitățile agricole s-au organizat noi vizite și întîlniri pentru familiarizarea lor cu activitatea sectoarelor de bază, în special pentru cei din școlile municipiului Focșani, care participă la lucru în cadrul complexului inter-cooperatist.

Am trecut la o nouă serie de acțiuni de orientare profesională și integrare în muncă, coordonindu-ne eforturile cu organele de specialitate. Avem în atenție specială organizațiile U.T.C. de cartier și pe cei mai proaspeți absolvenți ai școlilor generale și liceelor. Numeroși tineri din rîndul acestora ni s-au adresat solicitînd încadrarea în muncă, fapt pentru care am luat măsuri în vederea corelării acestor dorințe cu variatele posibilități concrete de încadrare, pentru orientarea tinerilor respectivi și în funcție de cunoștințe, dorințe și atitudine de muncă, spre anumite sectoare economice și meserii.

ALEXANDRU MOCANU
prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al U.T.C.

EXPERIENȚA FRUNTAȘILOR — MODEL PENTRU MII DE TINERI

Organizația U. T. C. de la Combinatul de exploatare și industrializare a lemnului din municipiul Drobeta-Turnu Severin s-a angajat ca pînă la sfîrșitul anului să contribuie la depășirea sarcinilor realizînd peste plan o producție globală în valoare de un milion lei. Pentru îndeplinirea acestui angajament concret, organizația U.T.C., sub conducerea comitetului de partid din unitate și cu sprijinul comitetului oamenilor muncii, au trecut la organizarea „Schimbului tineretului”, în mai multe fabrici ale combinatului. Pe lîngă producția dată peste plan, tinerii au hotărît ca în cadrul „Schimbului tineretului” să pună un accent deosebit pe întărirea disciplinei în producție, folosirea cu maximum de randament a capacităților de producție și a utilajelor din dotare, acordînd în același timp atenție îmbunătățirii calității produselor ce le execută. Cu

aceleași obiective ale perfecționării, în cadrul combinatului, dar și în celelalte întreprinderi din județ, cum ar fi Șantierul naval, Uzina de vagoane, Fabrica de confecții, Întreprinderea de reparatii nave fluviale Orsova, s-a trecut la reorganizarea pe baze mai eficiente a gazetelor „Tineretul și producția”, „Vitrina calității” prin care, zilnic, se generalizează experiența și metodele tinerilor fruntași în producție. Într-un județ, avem întreprinderi mari consumatoare de metal, organizațiile U.T.C. de la Șantierul naval și Uzina de vagoane, materializînd indicații și sarcini precise stabilite de Conferința Națională, au stabilit acțiuni proprii pentru educarea tineretului muncitoresc în spiritul folosirii raționale a metalului, vizînd reducerea consumului. Activități ca „Procesul milimetrilor”, „Reducerea consumurilor specifice — sarcină a fiecărui utecișt”, dezbaterile pregătite în cadrul următoarelor adunări generale răspund acestor cerințe ale folosirii eficiente a metalului.

Cu tinerii de la sate s-a trecut la organizarea activităților pentru generalizarea inițiativelor din comunele Deveselu și Bălăcești, „Nici un tînar sub volumul de muncă stabilit de adunarea generală”, respectiv — „Nici un tînar fără ocupație”. Aș mai aminti și faptul că în cîteva C.A.P.-uri am început zilele trecute organizarea unor formații de tineri pentru a scriji modernizarea sectoarelor zootehnice. De asemenea, în numeroase cooperative, organizațiile U.T.C. au constituit brigăzi pentru stringerea și însilozarea furajelor.

IOSIF RINDASU
prim-secretar al Comitetului județean Mehedinți al U.T.C.

UN CĂMIN VA FI GATA CU O LUNA MAI DEVREME

— Vă rog să-mi dați un post prin Teleorman. Chiar dacă voi face naveta, va fi o navetă mai ușoară...

— De ce ai cerut să rămii la dispoziția ministerului, Mihaela Revnic Pleșa?

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.

Dialogul de mai sus n-a fost, din păcate, singular în ziua de 7 august cînd am făcut ancheta noastră, și obișnuită de audiența la serviciul respectiv. De dimineață și pînă la ora 13, cînd au început audiențele, s-au auzit vreo 50-60 de solicitanți. Unii dintre ei pentru că au găsit locurile ocupate, sau nu și-au putut sincroniza chiar la repartizare locurile de muncă cu cele ale soțului sau soției (după cum se știe, repartizarea s-a făcut anul acesta pe institute și nu în toată țara), alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de origine sau în județul de naștere, alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de naștere sau în județul de naștere sau în județul de naștere...

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.

Dialogul de mai sus n-a fost, din păcate, singular în ziua de 7 august cînd am făcut ancheta noastră, și obișnuită de audiența la serviciul respectiv. De dimineață și pînă la ora 13, cînd au început audiențele, s-au auzit vreo 50-60 de solicitanți. Unii dintre ei pentru că au găsit locurile ocupate, sau nu și-au putut sincroniza chiar la repartizare locurile de muncă cu cele ale soțului sau soției (după cum se știe, repartizarea s-a făcut anul acesta pe institute și nu în toată țara), alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de origine sau în județul de naștere, alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de naștere sau în județul de naștere...

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.

Dialogul de mai sus n-a fost, din păcate, singular în ziua de 7 august cînd am făcut ancheta noastră, și obișnuită de audiența la serviciul respectiv. De dimineață și pînă la ora 13, cînd au început audiențele, s-au auzit vreo 50-60 de solicitanți. Unii dintre ei pentru că au găsit locurile ocupate, sau nu și-au putut sincroniza chiar la repartizare locurile de muncă cu cele ale soțului sau soției (după cum se știe, repartizarea s-a făcut anul acesta pe institute și nu în toată țara), alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de origine sau în județul de naștere, alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de naștere sau în județul de naștere...

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.

Dialogul de mai sus n-a fost, din păcate, singular în ziua de 7 august cînd am făcut ancheta noastră, și obișnuită de audiența la serviciul respectiv. De dimineață și pînă la ora 13, cînd au început audiențele, s-au auzit vreo 50-60 de solicitanți. Unii dintre ei pentru că au găsit locurile ocupate, sau nu și-au putut sincroniza chiar la repartizare locurile de muncă cu cele ale soțului sau soției (după cum se știe, repartizarea s-a făcut anul acesta pe institute și nu în toată țara), alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de origine sau în județul de naștere, alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de naștere sau în județul de naștere...

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.

Dialogul de mai sus n-a fost, din păcate, singular în ziua de 7 august cînd am făcut ancheta noastră, și obișnuită de audiența la serviciul respectiv. De dimineață și pînă la ora 13, cînd au început audiențele, s-au auzit vreo 50-60 de solicitanți. Unii dintre ei pentru că au găsit locurile ocupate, sau nu și-au putut sincroniza chiar la repartizare locurile de muncă cu cele ale soțului sau soției (după cum se știe, repartizarea s-a făcut anul acesta pe institute și nu în toată țara), alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de origine sau în județul de naștere, alții pentru că au cerut să fie repartizați în județul de naștere sau în județul de naștere...

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate părăsi! Pretențiile ei nu sînt mari, nu dorește decât o navetă ușoară, un loc de unde să-și poată face meseria între două trenuri. Ceea ce trece sub tăcere este că a acceptat formula limită — de a fi pusă la dispoziția ministerului — pentru că rezultatele sale școlare au situat-o la coada listei absolvenților din seria ei și, în consecință, nici vorba să-i mai poată alege postul.

Ce va face mai departe? Va deveni una dintre persoanele figurînd curent pe lista de audiență la serviciul care se ocupă de rezolvarea cererilor privind schimbarea repartizării, din Ministerul Educației și Învățămîntului.



Tinerii din imagine, ingineri, profesori, specialiști din promoția 1972, nu sînt la locurile de muncă și în audiență pentru schimbarea repartizării.

Absolvenți la datorie



zări? Juristul Gh. Popescu a găsit: e bucureștean get-beget, are și un apartament generos, soția este studentă în ultimul an la aceeași facultate. I se sugerează ca soția să-și continue studiile la cursul fără frecvență, să plece împreună, județul Sălaj are nevoie de juristi în vreme ce Capitala este suprasaturată pe acest plan — și-și vor continua acolo viața de familie. La contrarierea lipsite de logică ale proaspătului jurist i se reaminteste că a semnat la începutul studiilor un angajament că se va duce, la absolvire, unde va fi nevoie de el. Inutil! În furia lui, Gh. Popescu nu-și mai pune fruntea — insultă — spune vorbe grele și pleacă trîntind ușa. Un jurist. Chemat să apere dreptatea. Cum o fi așezînd în concepția sa dreptate?

Inginerul constructor Marioră Golumba a făcut un drum lung pînă aici: de la Timișoara cu o oprire la Brașov. Itinerariul reprezintă: centrul universitar în care a învățat, o soție, doi copii, un apartament de muncă la care a fost repartizat și Bucureștiul, unde speră să-și rezolve o cerere înjustă. A absolvit Facultatea de construcții hidrotehnice. Rezultatele la învățătură nu sînt foarte bune. S-a oprit din această cauză printre ultimii în fața comisiei de repartizare și și-a ales, de bună voie și nesilită de nimeni, O.I.F. Brașov. Și-a ales, deci, S-a prezentat la post la 1 august, a stat cîteva zile și... și-a adus aminte că e căsătorit, că soțul lucrează în Timișoara. Acum face ruta Brașov-Timișoara, via București pentru schimbarea repartizării. Decamdata, singurul lucru cert e că a dezerat de la post. La O.I.F. Brașov mai merge numai ca să obțină negația că înstituția are nevoie de un hidrotehnician. Negăție pe care n-o va primi, de bună seamă, întrucît instituția resimte lipsa unui specialist cu acest profil.

Ce opțiie, ce concepții stau la baza unor începuturi profesionale, care nici nu pot fi numite începuturi, altă de penibie? Egeștii din Sibiu, firește egoiști. Nici unul dintre „eroii” pe care i-am prezentat n-a fost în stare, măcar de formă, să gîndească un pas mai departe decît mîrunțele sale interese. Ba chiar, Gabriela Petrescu, o absolventă a Facultății de limba română, și candidată la un post în București, ori care ar fi el, n-a spus-o de la obraz: „de ce trebuie să mă gîndesc la alții și nu la mine în primul rînd?” Dar parca și egoismul își are izvorul în alte țări de educație. „Nu pot să stau departe de mamă, sînt singurul ei rezim” a fost repetat în cîteva variante de cei pe care i-am cunoscut cu acest prilej. Și pentru dovadă erau prezenți chiar mama sau cu ambii părinți. Induioșilor, ce copii afectuoși există printre cei care dezerază de la posturi. Tot din afecțiune, probabil, unii dintre ei — în timp ce-și prelungesc școlile — și-au trimis chiar mama sau tatăl să rezolve problemele. Oamenii în vîrstă, ocupați, au acceptat să se și umezească numai să satisfacă răsfațul copiilor lor. Care nu mai sînt copii, ci ingineri, profesori, specialiști în domeniul altele și altele colțuri ale țării.

— Eu am sosit la Hunedoara în dimineața zilei de sîmbătă. Prezentîndu-mă la Combinat, mi s-a spus că înainte de toate... trebuie să mă odihnesc după o noapte de drum. Mi s-a dat cheia camerei în care voi locui. Din vorbă în vorbă, i-am spus tovarășului director că intenționez să-mi aduc și soția. „Nu-i nimic, a replicat dintr-unul. Cînd va veni veți primi un apartament”. Am aflat că acesta este un obicei în Hunedoara. Un obicei demn de laudă. Am fost întrebat apoi unde doresc să servesc masa, recomandîndu-mi-se mai multe cantine. Caldura și grija cu care am fost primit, m-au impresionat și — de ce să nu recunosc? — m-au legat de această întreprindere.

— De sîmbătă și pînă luni, adăugă inginerul Ioan Berghian, repartizat la calculatori electronici, am făcut vizitele medicale, instrucțiunile de protecția muncii etc. Am fost îndrumați pas cu pas de către salariații de la personal și învățămînt. Îndeplinirea formalităților de angajare (care, în paranteză fie spus, sînt prea complicate!) a decurs repede. Azi, 1 august, vom fi trimisi în secții. Doresc ca peste o oră două să-mi iau în primire postul.

— Eu cunosc combinatul destul de bine, intervine inginerul Antoniu Popa. Am făcut practica în mai multe secții printre care și la cea în care am fost repartizat: O.S.M. 2. Cu toate acestea, șeful oțelăriei, secretarul

(Urmare din pag. 1)

presii, cum ați fost primit la combinat?

— Intrebarea o adresăm mai multor ingineri care așteaptă să intre la serviciul personal pentru a-și definitiva formele de angajare. Primul care răspunde e tot Marin Chineza.

— Eu am sosit la Hunedoara în dimineața zilei de sîmbătă. Prezentîndu-mă la Combinat, mi s-a spus că înainte de toate... trebuie să mă odihnesc după o noapte de drum. Mi s-a dat cheia camerei în care voi locui. Din vorbă în vorbă, i-am spus tovarășului director că intenționez să-mi aduc și soția. „Nu-i nimic, a replicat dintr-unul. Cînd va veni veți primi un apartament”. Am aflat că acesta este un obicei în Hunedoara. Un obicei demn de laudă. Am fost întrebat apoi unde doresc să servesc masa, recomandîndu-mi-se mai multe cantine. Caldura și grija cu care am fost primit, m-au impresionat și — de ce să nu recunosc? — m-au legat de această întreprindere.

— De sîmbătă și pînă luni, adăugă inginerul Ioan Berghian, repartizat la calculatori electronici, am făcut vizitele medicale, instrucțiunile de protecția muncii etc. Am fost îndrumați pas cu pas de către salariații de la personal și învățămînt. Îndeplinirea formalităților de angajare (care, în paranteză fie spus, sînt prea complicate!) a decurs repede. Azi, 1 august, vom fi trimisi în secții. Doresc ca peste o oră două să-mi iau în primire postul.

— Eu cunosc combinatul destul de bine, intervine inginerul Antoniu Popa. Am făcut practica în mai multe secții printre care și la cea în care am fost repartizat: O.S.M. 2. Cu toate acestea, șeful oțelăriei, secretarul

comitetului de partid m-au condus pe platformă, mi-au înfășurat cuptoarele Siemens Martin și m-au prezentat noilor tovarăși de muncă. Sînt mulțumit de primirea care mi s-a făcut.

— Dacă toți cei repartizați s-ar fi prezentat deodată, la posturi, declară Carol Muntean, de la Serviciul Învățămînt, le mijlocem o întîlnire cu directorul general al combinatului, cum am procedat și în alți ani. Dar pentru că cei mai mulți n-au sosit încă, discuția am amînat-o pînă la sfîrșitul lunii.

— Vina este a colegilor de promoție absenți — 13 la număr. Carol Muntean, cunoscînd situația de pe parcursul mai multor ani, nu s-a arătat neliniștit, fiind convins că în următoarele două săptămîni numărul celor care își vor lua în primire posturile va spori. Cu toate acestea, nu poate fi vorba de o prezență integrală a celor repartizați, nici măcar după două săptămîni. Pentru că unii și-au explicat intenția de a pleca la alte întreprinderi încă înainte de a fi luat contact cu noul loc de muncă. Zilele trecute, s-a prezentat la directorul cu probleme de personal, George Onica, inginerul electronist Alexandru Lucanșchi, care a solicitat negația din partea combinatului pentru a-și face stagiatu- ra în altă parte. Fiind întrebare de ce vrea să plece înainte de a fi văzut cum arată combinatul, el n-a putut da un răspuns concludent, în afară de măturisirea că dorește să lucreze în București. „Este mentalitatea care poate fi întîlnită la mulți absolvenți — specifică tovarășul George Onica. Noi depunem eforturi pentru a le crea condiții optime de muncă și viață, iar unii dintre ei nu se gîndesc la localitate. De multe ori mă întreb: cum au fost pregătiti în facultate acești tineri pentru a se integra în producție, în viața socială dacă nu au simțul răspunderii elementare — față de profesie măcar?”

DE-AR FI TOATE COMUNELE COLEA, LA MUZEUL SATULUI!



Să nu cunoască juristul Gh. Popescu legile țării?



Gabriela Petrescu: „În facultate mi s-a spus că am vocație pentru munca didactică. Dar interesele mele îmi cer să rămîn în București. Ce să caut la școala din Vrancea?”



Prof. Unipan Velco este gata să se căsătorească imediat, dacă astăzi poate ajuta la schimbarea repartizării.

— Vă rog să-mi dați un post prin Teleorman. Chiar dacă voi face naveta, va fi o navetă mai ușoară...

— De ce ai cerut să rămii la dispoziția ministerului, Mihaela Revnic Pleșa?

— Dacă nu procedam așa, cine știe unde eram repartizată. La Satu Mare, sau la Tulcea...

— Rămîn la dispoziția ministerului cu ce probleme foarte grave, de sănătate, de familie. Cum și reușit să convingi comisia?

— A, dacă e vorba de probleme. Am bunică, mamă și soț. Imi dau destule probleme, cum să-i părăsesc? Pe mamă pot să-i vizitez. E aici de față, cum era să mă lase singură? Bunica a rămas acasă. Soțul? E student la arhitectură. Să nu uit și sint și bolnavă, am un ușor reumatism...

Și profesoara Mihaela Revnic Pleșa își pune la bătaie toate „armele” de convingere pentru un unic scop: Bucureștiul! Nu-l poate p

de peste hotare

În Comitetul O.N.U. pentru dezarmare

Comitetul O.N.U. pentru dezarmare de la Geneva a ținut o nouă sesiune de lucru în cadrul actualii sale sesiuni de vară.

Luând cuvântul, reprezentanta Suediei, Alva Myrdal, a declarat că Adunarea Generală a O.N.U. ar putea critica, pe bună dreptate, Comitetul de dezarmare „pentru incapacitatea de a trece la negocieri asupra unor tratate reale în ceea ce privește principalele probleme aflate în sarcina sa”.

Stagnarea negocierilor de dezarmare pe fundalul unei curse crescânde a înarmărilor a determinat guvernul suedez să ajungă la concluzia că o conferință mondială ar putea să ofere negocierilor de dezarmare un nou impuls, a menționat Alva Myrdal. Sarcina principală a conferinței mondiale, a opinat reprezentanta Suediei, ar fi realizarea dezarmării, cu eliminarea definitivă a tuturor armelor nucleare și a altor arme de distrugere în masă.

Suedia consideră, de asemenea, că viitoarea conferință internațională ar trebui să examineze interzicerea imediată a armelor și metode de război, denumite „clasice”, așa cum sunt bombele cu napalm, bombele cu fosfor sau cu bile, războiul chimic, bombardamentele fără discriminare. Alva Myrdal a subliniat că armele de acest tip sînt deosebit de crude și că aceste metode de război lovesc fără distincție în populația civilă. Din acest motiv, a arătat delegata suedeză, se impune interzicerea lor de către viitoarea conferință mondială, precum și completarea tratatelor internaționale care reglementează purtarea războiului, devenite insuficiente. Convenția de la Haga, care reglementează războiul terestru și maritim, protocolul de la Geneva din 1925, convențiile Crucii Roșii din 1949, a arătat Alva Myrdal, trebuie să fie completate. O serie de arme și metode noi de a duce războiul ar trebui, de asemenea, să cadă sub interdicția legii internaționale.

„Chile va rezista presiunilor externe”

SANTIAGO DE CHILE 11 (Agerpres). — Chile va rezista la orice presiune externă în conflictul privind naționalizarea cuprului — a arătat președintele Salvador Allende, în cadrul unei conferințe de presă la care au participat 200 de corespondenți străini și care a fost consacrată unor probleme actuale din politica țării. Președintele a arătat că presiunile imperialiste se datorează faptului că Chile cere respectarea suveranității sale.

Răspunzând la întrebări, Allende a semnalat că esențialul în viața politică chiliană constă în unitatea tactică și strategică a partidelor care fac parte din Uniunea Populă. El a subliniat necesitatea intensificării mobilizării maselor nu numai în legătură cu alegerile parlamentare din 1973, Masele, a spus președintele chilian, trebuie mobilizate prin inițiative care să le dinamizeze și să le transforme într-un factor de sprijinire a programului Unității Populare. Președintele a subliniat că guvernul său dispune în prezent de o bază electorală unică și stabilă.

Președintele Allende a afirmat că guvernul este dispus să restabilească relațiile diplomatice cu Bolivia, întrerupte în urmă cu 10 ani.

Convorbirile lui Gunnar Jarring

REPREZENTANTUL SECRETARULUI GENERAL AL O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring, a avut, joi, convorbiri cu însărcinatul cu afaceri al Libanului, Yahya Mhammed, asupra perspectivelor unei reglementări a conflictului arabo-israelian.

După cum menționează agenția Reuter, Gunnar Jarring a exprimat, în cadrul întrevederii, hotărârea sa de a continua eforturile pentru a găsi o bază de soluționare a conflictului potrivit prevederilor rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1957.



IRLANDA DE NORD. — O scenă aproape cotidiană la Belfast: stingerea incendiilor provocate de explozii.

Inaugurarea expoziției industriale române la Kiev

KIEV 11 — Trimisul special, Tudose Nițescu, transmite: Vineri, în parcul „Colosevski” din Kiev, a avut loc inaugurarea expoziției industriale a Republicii Socialiste România.

Pe o suprafață interioară și exterioră de peste 5.000 metri pătrați, aproximativ 50 de întreprinderi de comerț exterior și centrale industriale expun mii de produse reprezentând aproape toate ramurile economiei naționale. Între acestea, industria constructoare de mașini are o participare preponderantă, ocupând circa două treimi din suprafața totală a expoziției.

Festivitatea de inaugurare a fost deschisă de I. D. Stepanenko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, care a subliniat însemnătatea expoziției și a relevat că oamenii muncii din Ucraina, precum și din întreaga Uniune Sovietică sînt bucușori de realizării deosebite obținute de poporul român în dezvoltarea economiei.

I. K. Prihodov, prim-vicepreședinte al Camerei de Comerț și Industrie a Uniunii Sovietice, a amintit aspecte semnificative ale comerțului și colaborării economice dintre cele două țări. Expozițiile organizate de România, participarea ei la târgurile U.R.S.S. — a spus vorbitorul — au fost întotdeauna cu mult interes și s-au bucurat de mare succes în rândul vizitatorilor sovietici, contribuind atât la dezvoltarea relațiilor de comerț pe baza avantajului reciproc, cât și la colaborarea economică, tehnică și științifică și de producție dintre U.R.S.S. și România.

A luat cuvântul Ion Pătan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul comerțului exterior al României, care a subliniat că expoziția este cea mai reprezentativă manifestare de acest gen pe care țara noastră o organizează anul acesta peste hotare, înscindându-se pe linia importantelor acțiuni de marșează și cinstea ziua eliberării țării noastre de sub jugul fascist și a 25-a aniversare a proclamării Republicii. Vorbitorul și-a exprimat convingerea că actuala expoziție va constitui o nouă contribuție notabilă la dezvoltarea colaborării și cooperării economice între România și Uniunea Sovietică, un nou aport la întărirea prieteniei dintre România și Ucraina Sovietică, dintre țara noastră și Uniunea Sovietică.

Au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Socialiste România, U.R.S.S. și R.S.S. Ucrainene.

E. Gierek va vizita Franța

LA INVITATIA președintelui Republicii Franceze, Georges Pompidou, în zilele de 2-6 octombrie 1972, Edward Gierek, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. va face o vizită oficială în Franța, anunță agenția P.A.P.

LA 11 AUGUST, LA PANMUNJON, s-au încheiat cu succes convorbirile preliminare dintre organizațiile de Cruce Roșie din Nordul și Sudul Coreei, informează agenția A.C.T.C. Prima sesiune a convorbirilor propriu-zise va avea loc la Phenian.

Greva docherilor britanici continuă

GREVA CELOR 42.000 DE MUNCITORI PORTUARI britanici declanșată cu 15 zile în urmă, continuă. Comisia mixtă formată din reprezentanții celor două părți implicate în acest conflict de muncă au avut noi consultări, fără însă ca obiectivul principal — garanții mai ferme privind asigurarea locu-

Puternice acțiuni ofensive ale patrioților sud-vietnamezi

VIETNAMUL DE SUD 11 (Agerpres). — Agenția de presă „Eliberarea” anunță că în urma unei puternice operațiuni ofensive declanșate de formațiunile de luptă ale Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud asupra bazei aeriene americano-saigoneze de la Bien Hoa, din provincia Phu Yeu, au fost ucisii sau răniți 300 de militari ai regimentului de la Saigon, distruse san avioane 5 avioane cu reacție și 30 de elicoptere și incendiate depozitele de muniții și carburanți ale bazei. Au fost, de asemenea, provocate fașomate distrugerii pistolelor de calibrul 45 milimetri, care au fost complet scoase din funcțiune timp de patru zile.

Continuând să difuzeze bilanțuri ale succeselor dobândite de forțele patriotice din Vietnamul de sud, agenția de presă „Eliberarea” transmite că, în cursul lunii iulie, patrioții și populația din provinciile My Tho și Ben Tre au scos din luptă peste 9.600 de militari inamici, eliberând 65 de localități, cu o populație de 80.000 de locuitori. De asemenea, în intervalul menționat, au fost distruse 34 de vehicule militare ale inamicului, scufundate 3 avioane și incendiate trei depozite de muniții, care conțineau 200.000 tone de proiectile de artilerie de diferite calibre.

Noi bombardamente asupra R. D. Vietnam

HANOI 11 (Agerpres). — La 9 august, aviația americană a atacat numeroase regiuni dens populate din provinciile Ha Bac, Quang Ninh, Thai Binh, Nam Ha, Ninh Binh, Nghe An, Ha Tinh și Quang Binh din R. D. Vietnam. În aceeași zi, bombardierul strategic „B-52” a efectuat raiduri asupra unui număr de localități din provincia Quang Binh, în timp ce navele militare americane au sursus unități puternice tir de artilerie în Insula Hon Me și câteva sate de pe coasta provinciilor Thanh Hoa și Vinh Linh — anunță agenția V.N.A. Au fost înregistrate numeroase victime în rândul populației civile, un

mare număr de locuințe și de obiective economice și culturale au suferit distrugerii.

Intr-o declarație de protest dată publicității de Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam sînt condamnate cu vigoare aceste acțiuni și se cere guvernului american să înceteze imediat bombardamentele asupra teritoriului nord-vietnamez, să pună capăt minărilor și blocării porturilor, precum și celorlalte acte prin care se încălcă suveranitatea și securitatea R. D. Vietnam.

Convorbiri indo-pakistaneze pentru delimitarea liniei de incetare a focului

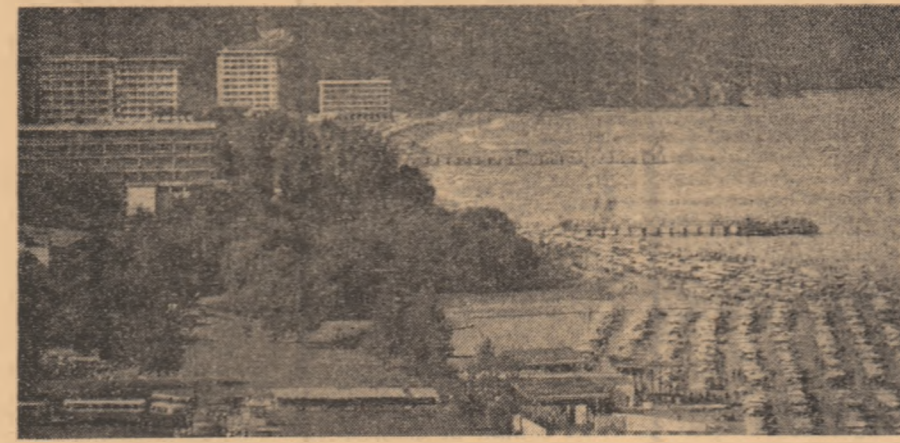
DELHI 11 (Agerpres). — Generalul indian P. S. Bhargat și generalul pakistanez Abdul Haamid Khan s-au întâlnit, joi, în localitatea indiană Suchetgarh, pentru delimitarea liniei de incetare a focului din regiunile Jammu și Cașmir, anunță surse oficiale din Delhi și Caraci, retransmis de agențiile Reuter, Associated Press și France Presse.

În legătură cu aceasta, un purtător de cuvânt al armatei pakistaneze a precizat că nu este vorba de întreaga regiune Cașmir, ci doar de zona afectată de războiul indo-pakistanez de la sfîrșitul anului trecut.

După prima rundă de convorbiri, cele două părți au căutat de acord asupra procedurii necesare pentru demarcarea liniei de incetare a focului. În cadrul

convorbirilor care urmează să mai aibă loc între oficialitățile militare ale Indiei și Pakistanului vor mai fi examinate o serie de probleme privind măsurile necesare pentru reducerea tensiunii în zona respectivă.

Întîlnirea de la Suchetgarh are loc în conformitate cu prevederile acordului de la Simla, semnat de primul ministru indian, Indira Gandhi, și de președintele Pakistanului, Zulfikar Ali Bhutto. Acordul stipulează retragerea trupelor celor două părți în interiorul granițelor respective, în termen de 30 de zile de la intrarea sa în vigoare, precum și respectarea liniei de incetare a focului existentă la 17 decembrie 1971, pentru Jammu și Cașmir.



R.P. BULGARIA. — Stațiunea „Nisipurile de aur” de lângă Vama.

pe scurt

lui de muncă al docherilor — să fi fost atins. După cum afirmă Jack Jones, secretarul sindicatului muncitorilor din transporturi, desi în cadrul acestor consultări s-au înregistrat unele progrese, acestea nu sînt de natură să determine convocarea conferinței delegațiilor centralelor sindicale afiliate, în vederea supunerii la vot a ordinului de incetare a grevei, înainte de mijlocul săptămîinii viitoare.

CAMERA REPREZENTANTILOR A S.U.A. a respins joi seara cu 229 de voturi (contra 178) amendamentul prezentat la legea cu privire la ajutorul militar acordat străinătății, amendamentul care prevedea „retragerea completă a forțelor Statelor Unite din Vietnam, o dată cu eliberarea prizonierilor de război americani”.

BANCA „CHASE MANHATTAN” a anunțat instituirea unui serviciu special, cu sediul la Viena, destinat dezvoltării

tură vor fi livrate țării din Europa răsăriteană care doresc să devolve schimburile lor comerciale cu Statele Unite.

DELEGAȚIA U.G.S.R. în Finlanda
AFLATA ÎN FINLANDA, delegația U.G.S.R., condusă de tovărășul Virgil, Trofin, președinte al Consiliului Central al U.G.S.R. a vizitat Fabrica de hîrtie pentru ziar din Kaipola

și a avut o întîlnire cu activul sindical din întreprindere și instituții ale orașului Sijy Skyi, care a prilejuit o schimbare prietenească cu privire la activitatea sindicală din România și Finlanda. Delegația a vizitat, de asemenea, Uzina de Stat, constructoare de mașini grele din Sijy Skyi.

Acord comercial peruano-chinez

CU PRILEGIUL VIZITEL ÎN PERU a delegației guvernamentale chineze conduse de Pat Sian-kuo, ministrul comerțului exterior, între guvernul R. P. Chineze și guvernul Republicii Peru a fost încheiat un acord comercial — informează agenția China Nouă.

CONSILIUL DE SECURITATE AL O.N.U. a hotărît joi seara să amine examinarea cererii de admitere a Republicii Bangladesh în Organizația Națiunilor Unite și a retras Comitetului pentru admitere această cerere. Comitetul urmează să se întrunească sîmbătă dimineața.

TINERETUL LUMII

„Opoziția contra violenței”

Mare surpriză în magazinele de jucării din Statele Unite: părinții refuză să mai cumpere arme-jucării pentru copiii lor. Gestul este considerat o reacție atît împotriva cotei ridicate a criminalității în țară cît și împotriva continuării intervenției militare americane în Indochina.

● Surpriză în magazinul de jucării din S.U.A. ● „M 16-Marauder” nu-și mai găsește clienți ● „Nu vrem să încurajăm oamenii să cumpere arme-jucării”

În ce privește valul de violențe din oazele americane un raport publicat la începutul lunii curente de Ministerul de Justiție al S.U.A. este concludent: „Americani — se arată în raport — mor ucși cu arme de foc în ritmul de unul la fiecare jumătate de oră. În fiecare zi aproximativ 50 de oameni mor ucși cu astfel de arme, ceea ce face ca numărul lor să se ridice anual la cifra de aproximativ 20.000”. Nu e mult de cînd „Comitetul de urgență pentru controlul armelor de foc”, avîndu-l în frunte pe fostul comandant John Glenn, difuza un document și mai edificator pe aceeași temă. Urmările acestor semnale de alarmă au început, pare-se, să fie resimțite și în industria jucăriilor.

O anchetă întreprinsă în 60 din marile magazine de jucării din aproape toate statele S.U.A. indică o reducere substanțială a vânzărilor de jucării-arme. La Columbia (Ohio), Helena (Montana) și, în special, în orașul de triști amintire Dallas din Texas, vânzarea unor asemenea jucării a scăzut la mai puțin de jumătate. Multe magazine au încetat din proprie inițiativă să mai facă reclamă pentru jucăriile-arme. La magazinul specializat „E. J. Karvettes” de pe principala arteră newyorkeză Fifth Avenue, de exemplu, „celebra” ju-

cărie din ultimul sezon, arma automată din plastic „M 16-Marauder” și alte puști și carabine-jucării altădată foarte solicitate, zac într-un ungher al uneia din cele mai îndepărtate săli de expunere. „Nu vrem să mai încurajăm oamenii să cumpere arme-jucării care pot vicia educarea copiilor crescîndu-i în cultul violenței” — declară Joseph Fairx, directorul unuia din marile magazine de jucării din Pittsburgh. „Ideea care trebuie promovată este aceea de a învăța să trăim împreună” — adăuga el. „Am remarcat că se manifestă din partea părinților o reacție contra jucăriilor care încită violența și de aceea am renunțat să ne mai aprovizionăm magazinul cu mărfuri de acest fel” — afirmă Everett Mound, directorul magazinului specializat „Dagton” din Minneapolis.

Semnificativ este faptul că magazinele care au încetat să vîndă sau să facă reclamă pentru jucării-arme au înregistrat o reacție favorabilă din partea marilor publici cumpărători. „Se încearcă acum — notează într-o corespondență din New York cotidianul elvețian NEUE ZÜRCHER ZEITUNG — lichidarea unor din stocurile încă existente de arme-jucării prin legea lor de o anumită semnificație istorică, ceea ce le apropie mai mult de educație decît de violență. Astfel, tradiționalele revolvere de cowboy sînt prezentate ca o rememorare a perioadei creării primelor așezări

de pe actualul teritoriu al Statelor Unite.” Pe un plan paralel, în S.U.A. se desfășoară în prezent o vastă campanie, cu largi aderențe în opinia publică, împotriva violenței în programele de televiziune pentru copii. Faptul nu este întîmplător. Charles Kerns, unul din ziaristii americani specialiști în anchete sociologice, arăta foarte recent în cadrul unei serii de articole publicate în RAMPARTS că în decurs de un an (în 1971) pe ecranele televiziunilor din Statele Unite au fost înfățișate în emisiunile pentru copii nu mai puțin de 13.400 de asasinare comise sub cele mai diferite forme. Protestele și acțiunile din ce în ce mai viguroase și mai bine organizate ale părinților și cadrelor didactice au obligat diferite rețele de televiziune să procedeze la o reevaluare a programelor lor și să renunțe la multe din seriile dominate de scene de cruzime și violență, înlocuindu-le cu filme decente de aventuri sau seriale științifico-fantastice.

„Opoziția contra violenței în rafturile magazinelor de jucării, în cuvîntul tipărit și în emisiunile de radio și televiziune — remarcă Charles Kerns în RAMPARTS — nu va lichida și nu va putea lichida sursele violenței în societatea noastră. Ea va feri însă mulți din copiii noștri de o cangrenă morală îngrozitoare”. Este o remarcă lucidă și pertinentă.

E. R.

Neliniștea din universitățile spaniole

● Un nou act represiv ● Autoritățile au așteptat... vacanța universitară ● Combativitatea studenților

Sarile polițienești cu care autoritățile spaniole au încercat în repetate rânduri să facă față puterilor agitativelor studențescilor, din ultima perioadă, de la Madrid și din celelalte centre universitare din Spania, au fost considerate ineficace. Revendicările studențescilor, care au manifestat împotriva „Legii Generale a Educației”, cerînd instaurarea unui regim democratic în universități, reducerea taxelor, dreptul la asociere și libertăți sindicale au fost analizate — s-a pretins la Madrid — cu foarte multă atenție de autorități. După îndelungi dezbateri s-a găsit și „soluția”: suspendarea regulamentelor celor două universități din Madrid și înlocuirea lor cu o serie de măsuri „de urgență”. Hotărîrea, publicată în Buletinul Oficial, conținea autorităților universitare puterea de a lua diverse măsuri disciplinare împotriva studenților, care încăleacă funcționarea normală a instituțiilor academice și viața universitară. Oricum studentul considerat vinovat de violarea noii legislații — adică oricare student bătut de atitudini antifasciste — va fi eliminat pe loc, de către orice cadru didactic, după care va trebui să compare și în fața unui așa-numit comitet disciplinar pentru a fi judecat. Dar legea n-ai măcar nu prevede dreptul acuzatului

la apel. Depeșele variată de la „suspendarea temporară” la „eliminarea pe viață și interdicția de a mai urma cursurile vreunei dintre institutele de învățămînt superior.”

Prezentați, autoritățile au s-au grăbit să dea publicității noile măsuri și au așteptat să sesosească vacanța de vară a studenților. Așadar, revendicările studențescilor li s-a răspuns din nou printr-un refuz constant: măsuri represive, fără să se încerce abordarea realității a problemei nr. 1 care frîmțea tineretul studios spaniol — o reformă a învățămîntului menită să-l modernizeze, să-l ancoreze în realitățile timpurilor noastre. Citind o declarație publică făcută de deputatul Fernandes Cantos, ziarul spaniol INFORMACIONES arăta, la sfîrșitul anului trecut, că în Spania 14 la sută dintre copiii în vîrstă de 6-9 ani și 40 la sută dintre cei în vîrstă de 10-16 ani (deci peste un milion de copii spanioli) nu merg la școală din cauza taxelor mari. În aceeași perioadă, ziarul catolic YA, care apare la Madrid, sublinia că doi muncitori reprezentînd 77,2 la sută din totalul populației active a Spaniei, numai 6 la sută din copiii acestora frecventează universitățile.

Circumscindîndu-se luptei generale a poporului spaniol pentru democrație, echitate socială și progres, mișcările studențescilor din Spania au luat, din ianua-

rie 1972, o deosebită amploare, îmbrăcînd forme dintre cele mai combative, care au determinat nu o dată la Madrid, Barcelona, Zaragoza, Catalonia intervenția brutală a poliției. Semnalul, după cum se știe, a fost dat de studenții de la medicină, care au prezentat autorităților o serie de dolanțe privind scoaterea poliției din incinta Universității, modernizarea sistemului de învățămînt, participarea studenților la elaborarea reformei învățămîntului. Extinsă, apoi, în aproape toate marile universități din Spania, mișcarea revendicativă studențescă amplificată la scară națională a paralizat, prin greve totale sau parțiale, activitatea în învățămîntul superior.

Ceea ce au caracterizat acțiunile studențesci din Spania în acest an, au fost caracterul lor unitar, largirea cantitativă (în unele facultăți au luat parte la mișcarea grevistă chiar 90 la sută dintre studenți) și intrarea în luptă a elevilor din învățămîntul mediu, care s-au solidarizat cu studenții.

Miscarea studențescă spaniolă nu este un fenomen politic și social rupt de realitățile din Spania. Ea se dezvoltă în strînsă legătură cu procesele politice care caracterizează actuala etapă și găsește o sursă de țîrle în albișta cu muncitorii, care nu o dată s-au solidarizat cu revendicările studențesci.

GH. SPRINTEROIU

K. TANAKA VA VIZITA R. P. CHINEZĂ

TOKIO 11 (Agerpres). — Ministrul de externe al Japoniei, Masayoshi Ohira, a declarat vineri că normalizarea relațiilor japono-chineze constituie una dintre sarcinile politice imediate ale guvernului de la Tokio, în cadrul acțiunilor sale de diversificare a diplomatiei, relatează agenția Kyodo. El a adăugat că s-au înregistrat numeroși factori favorabili normalizării relațiilor dintre Japonia și R. P. Chineze, iar timpul a devenit propice pentru acest lucru.

Ministrul de externe japonez a afirmat că guvernul său urmărește cu atenție evenimentele care contribuie la reducerea tensiunii în Peninsula Coreea și în alte regiuni din Asia.

Primul ministru al Japoniei, Kakuei Tanaka, a anunțat că va face în curînd o vizită în R. P. Chineze, în vederea normalizării relațiilor dintre cele două țări.



Una din capodoperele florei tropicale: „arboarele vieții”.